

tanquam Judicis, & personae publicae; sed profecto, in hoc casu videtur mihi voluntatem, & beneplacitum esse intelligendum tanquam Judicis, & personae publicae, quia ut talis condemnatur & poenae exilij imponitur, vide eum & Gutierrez lib. 3. q. 11. num. 20. & Farinacium quaestione 87. n. 67.

Item an exulatus à civitate, & ejus territorio possit habitare in villa exempta jurisdictione civitatis? vide Bobadillam lib. 5. cap. 10. n. 32. Menochium de arbitrariis, l. casu finali, ex num. 16. Aviles in proemio cap. pratorum, glossa 1. a. ex num. 6. & quid in suburbis? Lara de Anniversar. c. 21. n. 84. Aviles supra, ubi etiam quid in Populo augmentato postea.

Item an exilij poena sit corporalis, Azevedus in leg. 2. tit. 19. l. 8. Recopilationsi, numero 1. & in lib. 8. tit. 18. lib. 4. Bobadilla lib. 5. cap. 1. num. 228. Salgado de protectione, 2. parte. c. 4. num. 165. & seq. Cancet. variarum, 3. part. cap. 17. n. 167.

Item si exulatus moriturus, an ejus cadaver possit adduci ad locum exilij, vide Rojas de hereticis singulari 81. num. 6. Lara de Anniversar. l. 1. cap. 25. num. 37. post Gregorium in l. 2. tit. 28. glossa 8. parit. 2. Farinacium quaest. 20. n. 130. & vide Medices in tract. mors omnia solvit, 3. part. num. 59. & 60.

Item an exulatus à civitate possit per eam transire, vide Farinacium tom. 3. quaest. 107. num. 167. & seq. & Narbonam ad tit. 4. lib. 1. Recop. leg. 10. glossa 2. num. 18.

Item quod exul possit domicilium habere in loco, à quo exulat, Petrus Gregorius in synagm. l. 8. cap. 13. num. 26.

Item quod exul qui est incarceratus propter debita exilium impleat eo tempore, vide Solorzanum de paricidiis, lib. 2. cap. 23. Pegueram in quaest. crimin. cap. 22. Vincentium de Franchis decis. 17. Bolanum in Curia Philippica, 2. parte. §. pralacion. n. 63. ubi etiam ait quod condemnatus in exilium debet illud implere, non obstante incarceratione pro debito.

Item adde, quod uxor debet sequi virum exulem: sic contra alios docet Thomas Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 41. num. 12. nec dissentit Petrus Gregorius in synagmate, l. 1. cap. 4. num. 19. sed alii plures apud Sanchez supra, contrarium tenent.

CAPUT IX.

De captiva Reorum,

SUMMARIA.

- 1 Antequam reus capitur, an requiratur quod constet verè & realiter delictum esse commissum?
- 2 In casibus in quibus debent confiscari bona, an debeat fieri per judicem descriptio bonorum delinquentis?
- 3 An, & quando possit quis capere delinquentem propria auctoritate?
- 4 In alieno territorio non potest judex capere delinquentem.
- 5 Si judex sequatur delinquentem à suo territorio in aliud, an possit ibi delinquentem personaliter capere?
- 6 In casibus, in quibus judex vel officialis potest capere delinquentem, licet eum potest occide-

re, vel vulnerare, sive cum telo defendat.

7 Durante lite post publicatas attestaciones, si constat de innocentia reus, an possit ante sententiam diffinitivam à vinculis relaxari?

8 An reus captus pro delicto possit sub fidejussoribus relaxari?

9 Si reus promittit sub certa poena se presentare infra certum tempus, an transacto illo termino incidat in poenam, si non sit presentatus?

10 In justè captus, & detentus, an possit semper appellare, etiam post decem dies?

11 Si reus captus effugit à carcere, an videatur confiteri delictum?

12 Si uxor maritum suum captum à carcere extraxit, an aliquà poena puniatur?

Vlla poena cujuslibet delicti, oportet videre ordine, & utilitate qualiter perveniatur ad capturam ipsius delinquentis.

In quo articulo resoluti vè dico, quod quando judex vult procedere contra aliquem ex officio suo, vel ad petitionem partis per viam accusationis in primis oportet, quod constet delictum illud, de quo intendit querere, verè & realiter esse commissum, & istud esse capitale fundamentum totius judicii, & idè est bona practica, & consilium, quod quando homicidium, furtum vel aliud simile delictum dicitur, & denuncietur esse commissum, judex personaliter vadat, vel mittat officialem suum cum tabellone publico ad videndum, & verificandum hominem esse mortuum, vel furtum commissum, vel si tantum est offensus, vel vulneratus, inquirat, & reddatur certus, què vulnera habeat, & in qua parte corporis, & faciat redigi in actis: text. est capitalis, & expressus in l. §. item illud, ff. ad Syllan. Cujus verba sunt: (Item illud faciendum est, nisi constet aliquem esse occisum, non haberi de familia quaestionem, liquere igitur debet fecerit interemptum ut senatusconsulto locus sit,) & ad hoc notat & commendat ibi Bartol. Alb. Bald. Angel. Roman. Cuman. Joan. Igneus, & idem probat textus in l. necessario, §. 1. eod. titu. textus in l. inde Neratius, §. ff. ad l. Aquil. textus in l. 1. §. si quis ultro, ff. de quaest. textus in l. dions Trajanus, ff. de milit. testam. text. in l. si, §. si tu Titium, ff. de furtis, text. in l. si quis legatum, vers. ceterum, ff. ad l. Cor. de Fal. textus in l. ejus qui delatorem, vers. nec enim, ff. de jure fisci, text. in l. 1. Codic. ubi causa fideles textus in l. §. Cod. de assessoribus, & utrobique communiter Doctores, confirmatur, quia quando lex statutum, vel dispositio se fundat in aliquo subjecto, vel qualitate, prius & ante omnia debet de illo constare: textus est in l. §. ff. de fideicom. liber. text. in l. 1. §. pragmatem, ff. de venire in poss. mittent. textus in l. 1. §. hac verba ff. ne vis fiat ei, l. 4. §. condemnatum, ff. ad re. jud. textus in l. si quis heres, §. si quis dubitet, ff. de arg. hered. text. in l. si quis hereditatem, eod. tit. text. in l. heres institutus, eod. tit. text. in l. qui dem, ff. de jure eod. text. in l. si curialis, C. de Episc. & cler. text. in l. non ignorat, Cod. qui accusar. non poss. Confirmatur etiam ex doctrina Bart. & communiter in l. in illa stipulatione si calendis, ff. de verborum obligat. juncto text. ubi dicit quod ille, qui fundat se in aliqua negativa, agendo vel excipiendo, debet eam probare, & in expresso licet non ita bene fundet istam sententiam & conclusionem tenet Bartol. in fin. ff. de quaest. 1. col. n. 2. Bald. in l. si quando, C. unde vi, 1. col. n. 2. Paul. & alii Doctores in l. si quoties, §. si quis nomen, ff. de hered.

Proposito.

Officium judicis.

l. eod. insit. Bald. in cap. clerici, de judic. 1. col. 7. 8. Ang. de Aret. in tract. malef. in parte fama publica praecedens, vers. 12. tu judex si bene cautus Gandinus qui valde commendat in eodem tractatu in rubrica de praesumpt. judic. 3. col. Paris. de Puteo in tract. syndicus, in par. confesso, 2. col. n. 5. Hippol. de Marfil. in l. 1. ff. de quaest. 1. col. n. 3. idem Hippol. in suis cons. 8. 12. & 14. & 40. postquam verò constitit delictum esse commissum, & verificatum sit per judicem, ut supra proxime dictum est, judex recipit summariam informationem per depositionem testium, & diligentem inquisitionem, & ille qui reperitur culpabilis, statim personaliter capitur, & incarceratur secundum qualitatem personae, & delicti: & in tali summaria informatione non debet pars, hoc est delinquens citari propter timorem fugae, quia alias nunquam sequeretur captura, nec possent delicta puniri: ita probat textus in l. nullus, Cod. de exhibent. reus, textus in l. 2. & per totum, C. de custod. reor. text. in l. 1. & per totu, 29. 7. part. & in expresso ita tenet & declarat Salyc. in d. l. nullus, C. de exhibent. reus, 2. col. 5. notab. idem Salyc. in l. ab sentent. Cod. de accusat. 3. col. n. 9. Angel. de Aretin. in tractatu malef. in parte judex commissus, 2. col. vers. sed cauti judices. Hippol. de Marfil. in sua practica, §. constante, 1. col. idem Hippol. l. 1. ff. de quaest. 1. col. n. 1.

* Circa quod tamen pro perfecta declaratione oportet scire quae sit ista summaria cognitio, vel informatio in reus possit capri cum quotidie hoc sit necessarium in practica: & breviter & resolutivè dico quod ipsa pars offensa non sufficeret, quia in causa propria nemo est idoneus testis, ut in l. nullus ff. de testib. cum similib. item quia eo ipso redditur inimicus. Item etiam quia sicut nemo est competens judex in causa propria, ut in l. unica C. ne quis in sua causa sibi sit, ut, à fortiori nec testis poterit dicere testimonium, quia adhuc illo casu est majus periculum quàm in judice propter appellationem, quia à judice possit appellari, à teste non, quod intelligo nisi testis hoc dixerit in articulo mortis, ut latius dixi in materia torture, n. 16. sed bene sufficeret alius testis licet non idoneus, ut minor, servus, confanguineus, infamis, vel alias inhabilis persona. *

Quod bene nota, & ita semper dixi & consului pro pauperibus incarceratis; & vidi judices errare.

Item adde, quod in casibus, in quibus venit imponenda poena confiscationis debet per judicem fieri descriptio bonorum ipsius delinquentis, per modum inventarii, coram tabellone, ne bona pereant, vel occultentur in damnus fisci, & si judici videatur, deponet ea penes aliquem tertium, qui habeat custodiam, & curam eorum, & ita quotidie fit, & praedicatur, & in terminis ita probat textus in l. ff. de requir. reus, & ibi notat Bartol. & communiter Doctores antiqui, textus in l. 1. Cod. eod. tit. & ibi notat & declarat Salyc. 2. col. n. 5. textus in l. si quis intra, Cod. de bonis profec. & ibi notat & commendat Bald. Salyc. & alii Doctores in l. §. penult. ff. de ventre in poss. mittent. textus in l. fin. C. de bon. vacan. & ibi Doctores tenet etiam, & declarat Bart. in l. post contractum, ff. de donat. fin. col. Platea in l. defensionis facultas, C. de jure fisci.

Item adde, quod nemo debet capere delinquentem propria auctoritate, nisi judex, vel alius qui capere de mandato ejus, ut hodie facit executor, & offic.

Inventarium bonorum delinquentis.

cialis publicus ad hoc & similia deputatus, textus est in l. fin. C. de exhibent. reus. Cujus verba sunt: Neminem in iudicio exhibendum esse precipimus, nisi de cuius exhibitione iudex immunitus, & ibi ad hoc notat & commendat Glossa ordinaria, Olofred. Petr. Cynus, Jacobus, Bartolonia, Albericus, Angelus, Salycetus & communiter Doctores; quod intellige quando est privata persona: secus verò si sit officialis publicus, quia ille talis capere potest delinquentem, etiam sine mandato, si reperiat eum in flagranti delicto argumento textus in authent. de defensor. civit. §. audiens, collat. 3. ubi habetur, quod judex inferior, qui non habet jurisdictionem contra personam delinquentis, potest eum personaliter capere, & suo iudici presentare; textus in l. si quis, ff. de proconsul. & legat. Imò quod magis est, judex secularis, vel officialis ejus potest capere clericum repertum in flagranti delicto, & suo iudici presentare, per practica jura, & in expresso ita tenet Bartol. in l. si quis in servitute, ff. de servit. 2. columna, & ibi Angel. de Perus. & alii Doctores, Baldus in authent. si qua pro calamitiam, Cod. de Episc. & cler. 2. col. n. 2. idem Bald. in cap. 1. §. si quis vero, el. 1. de pace juram. firmam, 1. col. n. 6. in ususibus feud. Abbas cap. cum non ab homine, de iuric. 4. col. n. 15. & ibi communiter Doctores, Idem Abbas in cap. ut fama, de sentent. excommuni. & ibi communiter Doctores, Anchar. & alii Doctores, in cap. 2. de foro compet. Angel. de Aretin. in tractatu malef. in parte fama publica praecedente, vigesima quarta columna, vers. scilicet nota. Jason. in l. 2. ff. de iur. dist. omn. judic. quinta col. n. 16. & ibi alii Moderni;

in parte fama publica praecedente, vigesima quarta columna, vers. scilicet nota. Jason. in l. 2. ff. de iur. dist. omn. judic. quinta col. n. 16. & ibi alii Moderni; in modo etiam quod magis est, partes offensa, vel ille cuius interest, poterunt capere delinquentem in flagranti delicto, & ducere ad iudicem, argumento textus in leg. 5. ff. de adultis, textus in l. interdum, la. 2. §. qui furem, ff. de furtis, per quae jura ita tenet Bald. in dist. leg. fin. Cod. de exhibent. reus, columna 1. n. 1. Imò adhuc, quod magis est, quilibet privatus de populo potest capere delinquentem, & iudici presentare, si in crimine reperiat eum in flagranti delicto, ita Baldus in dist. cap. 1. §. si quis vero el. 1. de pace juram. firmam, 2. col. n. 6. idem Bald. per textum ibi in l. nec timorem, ff. quod met. causa, & ante eum idem tenet Bart. in l. eam cod. ff. ad l. Juliam pecul. 1. col. in fin. dicebat tamen Florian. in l. 3. ff. ad l. Aquil. hoc procedere, & esse verum in delicto publico, non tamen in privato; quia cum non sit licita, nec permessa accusatio cuilibet de populo, à fortiori non erit licita captura persone, sed nihilominus teneo primam opinionem tanquam veram & aequam, quia in punitione delicti etiam privati utitur favor publicus, & judex ex officio possit punire etiam non existente parte, ut suo loco dixi.

Item adde, quod in aliquibus casibus, & delictis specialibus, potest quilibet privatus capere delinquentem etiam ex intervallo, licet non recipiat eum in flagranti delicto, quos casus & delicta numerat Glossa ordinaria & magistratilis in dist. leg. fin. Codic. de exhibent. reus, & ibi communiter Doctores, & enumerat lex 1. tit. 29. 7. part. debet tamen iudici presentare infra viginti horas, alias committit crimen privati carceris, ita probat textus in l. capite quinto, ff. de adult. & ibi notat & commendat Glossa ordinaria, Bartol. & communiter Doctores: probat etiam textus in l. 1. C. de privat. carcer. & ibi etiam

aliquem delinquentem aut potest capere propterea.

Partes offensa potest capere delinquentem.

Reperit in flagranti delicto potest à quolibet capi.

Nemo de quentem propria auctoritate, nisi judex, vel alius qui capere de mandato ejus, ut hodie facit executor, & offic. Ant. Gomezii Varia Resol. Tom. I 11.

X 2 notat

notat & commendat Glossa ordinaria & communiter Doctores.

4 Item adde, quod iudex vel ejus officialis, vel alius de mandato ejus non potest capere delinquentem existentem in alieno territorio, imò si de facto sit captus, ante omnia relaxandus est; & debet poni in priuimum statum, quasi spoliatus naturali libertate, argumento textus in l. fin. ff. de iur. iudic. omni. iudic. & ibi expressè tenet, & notat Bald. in l. l. fin. col. 1. & alii Doctores, textus in l. quis sit ius iuris, §. item Celsus scribit ff. de ad. l. edict. & ibi notat Baldus, Salycet. & alii Doctores, facit etiam bonus textus in l. a. d. v. P. §. Sententiam Roma. ff. de re iudic. ubi habetur, quod iudex unius loci non potest facere realem executionem in bonis condemnati sitis in alieno territorio nisi per literas requisitorias: ergo à fortiori non potest facere capturam personæ; probat etiam textus in authent. ut nulli iudicium, §. si verò quis comprehensorum, colat. 2. ubi disponitur, quod si quis deliquit in uno territorio, & se contulit in aliud, debet iudex delicti petere remissionem ejus per literas requisitorias, textus in l. ex parte, de verb. sig. & in expresse ita tenet magistratraliter Bart. in questionibus suis, quæst. 6 incipiente Lapis.

5 Dubium. Pulchrum tamen dubium est, si iudex, vel officialis inlequatur delinquentem à suo territorio in aliud, an possit tunc ibi personaliter capere: Et videtur quod sic, argumento textus in l. quod ait lex, §. quod ait ff. de au. 1. ubi probatur, quod quando finis habet necessariam causam cum principio, attenditur principium, & non finis, & ad hoc summè notat & commendat ibi Bald. & communiter Doctores, textus in l. qui cum na. or. §. ff. de bonis lib. textus in l. damni infelli, §. Sabini ser. ff. de damn. infeli. cum similib. & illo fundamento, & consideratione istam sententiam & conclusionem tenet Angel. de Perus. in l. Gracibus, C. de au. l. 1. col. 4. Roman. in l. 1. §. cecidit rem. ff. ad Syllan. pen. col. n. 18. Sed his non obstantibus contrariam sententiam, & conclusionem tenet Bald. in l. fin. ubi §. Anisso, ff. ser. vend. & ibi Angel. Florian. & communiter Doctores, Angel. de Aret. in tract. malefic. in p. re fama publica præuenit, §. p. principali. Joannes Tietrus in tract. de fuga, 2. col. n. 10. §. 2. vol. & ista opinio est verior, & tenenda per fundamenta & rationes eorum, & ita practicatur.

6 Item adde, quod in casibus, in quibus iudex vel officialis potest capere delinquentem, potest etiam eum occidere, vel vulnerare, si telo se defendat, vel fugâ vel alio modo se subtrahat, argumento text. valdè notandi in l. si seruus, Codic. de his qui ad Eccles. confug. ubi habetur, quod si seruus confugiat ad Ecclesiam potest inde extrahi per dominum, & si de facto resistat, & se defendat, potest licitè occidi, & ibi ad hoc notat & commendat Bartolus, Albericus, Alb. Salyc. & communiter Doctores, Baldus in fin. Cod. de exhiben. reus, idem Bald. in l. nec timorem ff. quod met. causa. 2. l. et. Jacob & alii Doctores antiqui in l. 1. Cod. de his qui latrones, vel alios criminibus reos occiderunt, Florian. in l. ff. ad legem Aquiliam, Angel. de Aretin. in tractatu maleficiorum, in parte fama publica præuenit, §. 18 col. vers. ceterum quia præcedentibus indicium, ubi reputat singulare Hippol. de Marfil. in l. 1. ff. ad l. Cornel. de sicar. 8. col. n. 78. Item adde quod carcer & vincula debent adhiberi secundum qualitatem delicti, & personæ, textus in l. 1. C. de custod. reor. text. in l. fin. Cod. de ac. us. ibi, habita carum digni-

nitatis estimatione, & in hoc maximam curam & diligentiam debet habere iudex & custos carceris, quia non ita debet custodire nobilem, sicut plebeum, non ita senem, sicut iuuenem, non ita de die, sicut de nocte: quia carcer non ad penam, sed ad custodiam est inventus, & sic qualitas ejus totaliter relidit in iudicis arbitrio: textus est formalis, & expressus in l. aut damn. §. solent, ff. de penis, ubi, carcer enim ad continentendos bonos non putendos haberi debet, & ibi communiter Doctores; textus notabilis, & expressus n. l. 1. vers. scilicet, in re. C. id. de custod. reor. Cujus pulchra verba sunt: [Inter ea verò exhibito, non ferreas manicas & inhærentes ossibus mitti oportet, sed prolixiores catenas, si criminis qualitas postulerit, ut excuciatio desit, & permanet sub fida custodia, nec verò ledis intima tenebras pati debet includi, sed usurpata luce vegetari. id est, subleuari, & ubi nox geminaverit custodiam, in vellibus carcerum, & salubribus locis recipiatur.] Et item probat lex 4. §. 6. l. 2. §. 7. part. Item etiam debet bonus iudex & custos carceris curam habere incarcerationis ut habeant omnia necessaria, & non deficient sibi alimenta, nec subtrahenda est eis audientia, ut cum nullo loquantur: ita probat textus notandus qui non ponderatur, nec à Doctores allegatur, in dist. l. 1. Codic. de custod. reor. in vers. ut illis, ubi aut subtrahat audire: tria longa abbe consumere, & in expresse ita tenet Hostiensis, in Summa, de accus. l. §. reo exhibitio, 1. col. vers. Ad soluti, Bonifacius in tract. malef. in tit. de carceribus privatis, 1. col. vers. & nota, quod est contra feveros iudices, qui contrarium faciunt, verum tamen est, quod si qualitas delicti, & personæ hoc exproceret, iudex posset pro eruenda veritate hoc facere, & ita practicatur per iudices peritos & expertos qui à lege habent arbitrium inquirendi de delicto, & subtilem indagacionem adhibere, argumentum textus in l. eorguit, ff. de offi. pref. textus in leg. de minore, §. in menta, ff. de qu. si. on. ibi, & cogit. onis subtilis diligentia, ff. re.

7 Ante sententiam diffinitivâ quando reus relaxari possit. Item adde, quod si durante lite post publicationem testium, constat de innocentia rei incarcerationi, potest licitè à vinculis vel carcere relaxari ante sententiam diffinitivam: ita probat textus singularis in l. nullus, Codic. de exili. rei, in fin. ibi, donec repereris cognicio te ebra a discrimen, & ibi notat & commendat Bald. 1. col. n. m. 3. Salyc. fin. col. in fin. & illum e text ad hoc reputat singularem Bald. in l. sed & si is, ff. de in jus vocando. l. l. et. & questione post Jacob, quem allegat ibi Baldus in l. si quis post accusationem, ff. de testam. Alex. in add. ad Bartol. in l. 1. ff. de custod. reor. 2. col. n. Patif. de Put. in tract. syndacatu, in parte licet dicantur, 2. col. n. Hippolyt. de Marfil. in sua practica, §. quoniam, n. 49. Idem Hippolyt. in §. attingam, 2. col. n. m. 16. Glossa ordinaria in l. 4. fel. 100. & illum text. ad hoc reputat singularem & unicum Rom. singulari 490. & idem disponit l. 13. tit. 2. lib. 3. o. d. Confirmatur, quia paria sunt, quod in aliqua causa sit lata sententia, vel conclusum in ea, vel quod sit facta publicatio, text. est benè noandus, in l. quæ pene, vers. divus, ff. de manumission. & ibi ad hoc notat & commendat Benedictus de Plumbino & alii Doctores: textus in leg. quomodo indubitati Cod. adult. & ibi notat Baldus & alii Doctores, & tradit Jas. in l. naturaliter, §. nihil communes ff. de acquir. possessum, 109. §. 116. Item adde, quod postquam delinquentes sunt incarcerationi debet

debet custos, vel commentariensis in quolibet mense copiam delinquentium, nomina eorum, aetatem, & varietatem delictorum iudici offerre, ut iudex possit curam, & notitiam eorum habere, & melius & citius causas eorum diffinire, & determinare, textus est in l. fin. Cod. de custod. reor. & ibi Gloss. ordinaria & communiter Doctores, & idem disponit lex 8. tit. 29. 7. part. Sed hodie in nostro regno, tam in curia regali, & in cancellaria regia, quam etiam in omnibus civitatibus & locis hujus regni, communiter sic audientia publica cum ipsis incarcerationis, certis diebus in quolibet hebdomada, ut melius & brevius cause eorum diffiniantur, & ita fit in hac civitate Salmanticensi in qua fitribus diebus, ut expertus fui, & assistebam tanquam advocatus d pauperum.

8 Item adde, quod si est pulchrum, & quotidianum dubium in materia, an reus captus pro delicto possit sub fidejussoribus relaxari? In quo articulo breviter, & resolutivè dico, quod si ex tali delicto, pro quo est captus, veniat imponenda tantum poena pecuniaria, & non corporalis, licitè & justè potest sub fidejussoribus relaxari: textus est in l. 1. ff. de custod. reor. & ibi Bartol. & communiter Doctores, textus in l. 3. §. 4. eod. tit. text. in l. si quis pro eod. §. fin. ff. de fidejuss. textus in l. si à reo, §. si eod. tit. textus in l. eos, l. 2. §. super his, Cod. de appellat. textus in l. in minime, eod. tit. & utrobique communiter Doctores, & idem disponit lex 10. tit. 29. 7. part. & in tantum hoc est verum, quod si iudex hoc casu nolit recipere prædictos fidejussores, sed reum in carcere detinere, committit contra eum crimen injuriæ, & tenebitur ei in syndacatu actione injuriarum, argumento textus in l. si verò pro condemnato, §. 1. ff. qui satisd. cogari. Cujus verba sunt: [Qui pro rei qualitate evidentiè locupletem, vel si dubitet, approbatum fidejussorem judicio sistenti causâ non acceperit, injuriarum actio adversus eum esse potest,] & ad hoc notat & commendat ibi Bart. Angel. Paul. Abb. & communiter DD. Si verò venit imponenda poena corporalis, non potest, nec debet relaxari sub fidejussoribus: textus est formalis & expressus in d. l. 3. ff. de custod. reor. ibi, nisi tam grave scelus ipsum commisisse constet, & fidejussoribus, nec militibus committi debeat, & ibi communiter Doctores, & idem disponit lex 10. tit. 29. 7. part. Confirmatur, quia si vellet, non potest se obligare fidejussor ad poenam corporalem, quia tenebatur ipse reus principalis, cum nemo sit dominus membrorum suorum, ut in l. liber homo, ff. ad l. Aquil. Si verò de facto iudex relaxavit eum sub fidejussoribus in casibus, in quibus venit imponenda poena corporalis, tunc si certam poenam pecuniariam promissit fidejussor, illam teneatur solvere; si verò nullam certam poenam promissit, teneatur poenâ pecuniariâ iudicis arbitrio, nisi consuetudo tali casu etiam poenam inducat, ita probat textus in dist. leg. 3. ff. de custod. reor. & ibi Bartol. & communiter Doctores, & in effectu istam sententiam & resolutionem ponit Bartolus & communiter Doctores in l. 1. ff. de custod. reor. Cynus, Salyc. & communiter Doctores in l. pen. Cod. de cust. reor. Azo in Summa ejusdem tituli, in fin. gloss. Archid. & communiter Doctores in c. n. roma 13. quæst. 5. Abbas, Anchar. & alii Doctores in rub. de fidejuss. Felin. in c. fin. de accusat. Angel. in tract. malef. in parte fama publica præcedente, 19. quæst. idem Angel. in parte, pro quibus

Facit etiam bonus textus in l. a. d. v. P. §. Sententiam Roma. ff. de re iudic. ubi habetur, quod iudex unius loci non potest facere realem executionem in bonis condemnati sitis in alieno territorio nisi per literas requisitorias: ergo à fortiori non potest facere capturam personæ; probat etiam textus in authent. ut nulli iudicium, §. si verò quis comprehensorum, colat. 2. ubi disponitur, quod si quis deliquit in uno territorio, & se contulit in aliud, debet iudex delicti petere remissionem ejus per literas requisitorias, textus in l. ex parte, de verb. sig. & in expresse ita tenet magistratraliter Bart. in questionibus suis, quæst. 6 incipiente Lapis.

7 Ante sententiam diffinitivâ quando reus relaxari possit. Item adde, quod si durante lite post publicationem testium, constat de innocentia rei incarcerationi, potest licitè à vinculis vel carcere relaxari ante sententiam diffinitivam: ita probat textus singularis in l. nullus, Codic. de exili. rei, in fin. ibi, donec repereris cognicio te ebra a discrimen, & ibi notat & commendat Bald. 1. col. n. m. 3. Salyc. fin. col. in fin. & illum e text ad hoc reputat singularem Bald. in l. sed & si is, ff. de in jus vocando. l. l. et. & questione post Jacob, quem allegat ibi Baldus in l. si quis post accusationem, ff. de testam. Alex. in add. ad Bartol. in l. 1. ff. de custod. reor. 2. col. n. Patif. de Put. in tract. syndacatu, in parte licet dicantur, 2. col. n. Hippolyt. de Marfil. in sua practica, §. quoniam, n. 49. Idem Hippolyt. in §. attingam, 2. col. n. m. 16. Glossa ordinaria in l. 4. fel. 100. & illum text. ad hoc reputat singularem & unicum Rom. singulari 490. & idem disponit l. 13. tit. 2. lib. 3. o. d. Confirmatur, quia paria sunt, quod in aliqua causa sit lata sententia, vel conclusum in ea, vel quod sit facta publicatio, text. est benè noandus, in l. quæ pene, vers. divus, ff. de manumission. & ibi ad hoc notat & commendat Benedictus de Plumbino & alii Doctores: textus in leg. quomodo indubitati Cod. adult. & ibi notat Baldus & alii Doctores, & tradit Jas. in l. naturaliter, §. nihil communes ff. de acquir. possessum, 109. §. 116. Item adde, quod postquam delinquentes sunt incarcerationi debet

debet custos, vel commentariensis in quolibet mense copiam delinquentium, nomina eorum, aetatem, & varietatem delictorum iudici offerre, ut iudex possit curam, & notitiam eorum habere, & melius & citius causas eorum diffinire, & determinare, textus est in l. fin. Cod. de custod. reor. & ibi Gloss. ordinaria & communiter Doctores, & idem disponit lex 8. tit. 29. 7. part. Sed hodie in nostro regno, tam in curia regali, & in cancellaria regia, quam etiam in omnibus civitatibus & locis hujus regni, communiter sic audientia publica cum ipsis incarcerationis, certis diebus in quolibet hebdomada, ut melius & brevius cause eorum diffiniantur, & ita fit in hac civitate Salmanticensi in qua fitribus diebus, ut expertus fui, & assistebam tanquam advocatus d pauperum.

Antonius fidejussor. Gaudinus in eod. tract. fol. 20. 2. col. Hippolytus in sua practica in parte attingam, 1. & 2. col. Bonifacius in tract. malef. de carceribus, 2. col. vers. scilicet, item nota. Paul. Gilan. in tract. de relaxatione carceratorum, in rub. de fidejussoribus eorum, Rodericus Suarez in legibus fori, fol. 109.

Dubium tamen est circa prædicta, an in casibus, in quibus reus captus potest sub fidejussoribus relaxari, si ipsemet reus, qui est dives, promittit sub certa poenâ se præsentare infra certum terminum vel si non sit dives fidejussor promittit pro eo, an trausacto illo termino incidat in poenam si non sit præsentatus: & breviter videtur dicendum quod non, nisi infra terminum fuerit ille, qui se obligavit monitus, vel requisitus ab ipso iudice, vel parte, cui fuit facta promissio, ut præsentetur, & adimpleat promissâ, ita probat textus notabilis in l. fin. C. in iura certum tempus criminis quæstio terminatus, ubi habetur quod causa criminalis coram iudice tractata debet finire, & terminari infra duos annos: aliâs iudex incidit in poenam, de qua ibi; & tamen dicit ibi textus, quod hoc debet intelligi, ita demum, si petatur à parte: ex quo textu sumitur talis regula, & conclusio generica, quod quando iudici imponitur poena, si aliquid non fecerit infra certum terminum, debet intelligi, si fuerit monitus, & requisitus à parte, & ibi notat & commendat communiter Doctores. Similis text. est in l. properandum, §. si autem utraque, Codic. de iudic. textus in authent. hoc amplius, Codic. de fidei-commis. textus in l. de iudicibus ff. de re iud. textus capitalis, & generalis, in l. 4. §. hoc autem iudicium, ff. de damn. infeli. Et in expresse licet ista iura non allegat, istam sententiam, & conclusionem tenet Anton. de Butr. in c. penitiam. de iudic. 2. column. num. 11. & ibi Abbas Panormit. penultima columna, n. 19. idem Abb. in c. si cum litibus, de dolo & contumacia, penult. columnas num. 34. Paul. de Caltr. in rub. Cod. quomodo & quando iud. Alexand. in l. properandum. 1. column. n. 8. Cod. de iudic. Felin. in c. si autem de refo. p. 1. 3. column. n. 4. Platea in l. penult. Codic. de amonit. & iudicibus, lib. 10. l. 1. col. 4. Hippolytus de Marfil. in sua practica casuarum, §. nunc videndum, 2. column. vers. scilicet, quin imò. Paulus de Caltro in consiliis suis, conclusio. 166. Jal. in l. universa, C. de precibus imperat. effrend. 1. col. n. 6. Hippolyt. de Marfil. in rub. ff. de fidejussor. 28. col. n. 144. Ripa in leg. 4. §. hoc autem iudicium, ff. de danno infecto, 2. col. n. 10. Confirmatur etiam ex illa doctrina singulari Innoc. in c. exirpana, de præben. 1. column. in medio, ubi dicit, quod in dispositione negativa ad hoc, ut quis incidat in poenam, requiritur monitio iudicis, & ibi sequitur & commendat Hostiensis, penult. columna. Joan. Anton. fin. col. Card. 3. column. Anton. fin. col. Abbas fin. col. Imol 5. col. Anchar. 2. col. dicens, quod illa theoricâ & doctrina alibi melius non invenitur, & communiter alii Doctores. Archid. in cap. 25. quæst. 1. Bald. Imol. & Modern. in l. si mora, ff. sol. maritim. Alexand. in l. ita stipulatus, ff. de verb. oblig. 3. col. n. 1. additionator Angel. de malef. in parte quas si non solverit §. col. vers. sic. sic. adverte. Felin. in cap. 2. de mag. ff. 1. col. 4. Nec huc sententia & conclusioni obstat illa Glossa singularis in iure, juncto textu in l. 1. Cod. de his quibus ut indignis, ubi tenet, quod si heres non vindicaverit mortem defuncti infra tempus, infra quod

Dubium. Facere

facere poterit,privatur hæreditate ex qua Glossa colligitur notabilis theoricæ, & doctrinæ, quod in factis, & delictis negativis, ad incurrendam poenam sufficit, quod laborat tantum tempus, infra quod commodè actus potuit expediri, & ad hoc illam Glossam summè notat & commendat ibi Bartol. 2. col. n. 4. Paulus de Caltr. 2. col. n. 6. Salyc. 2. col. n. 9. Alexand. 2. col. n. 7. Jason 3. col. n. 7. Jacob. de S. Georg. 2. col. n. 12. Bartol. in l. in cogitatione, ff. ad Syll. & ibi Rom. & alii Doctores. Alexand. in l. ita stipulatus, de verb. oblig. 2. col. n. 12. Felin. in cap. 2. de magistris, ubi probatur, quod emphyteuta, qui non solvit canonem infra biennium, cadit in commissum, licet non fuerit monitus, nec requisitus, textus in l. 2. de iure emphyteut.

Solutio 1. 2. col. Quia respondeo sequentibus modis: Primo quod illa Glossa debet intelligi in pena, quæ venit applicanda fisco, cuius favore committitur mora, te ipsa, ab eo, qui non implevit factum infra tempus in quo commodè potuit implere, argumento textus in l. minorum, Cod. in quib. causis restitutio in integrum non est necessaria, juncta leg. res publicæ, Cod. ex quib. causis majores, & juncta Glossa ordinaria & communi opinione in §. ex malef. Inst. de off. verbi. ita mixta in verbo, iudicium, & ita respondet Salyc. in dist. leg. 1. Codic. de his quib. in iudic. Vel aliter, & secundo respondeo, quod illa Glossa & ejus doctrina; & conclusio procedat, & habeat locum, quando ex officio incumbit alicui facere, quia tunc tenetur ad poenam eo ipso quod transiit tantum tempus infra quod commodè poterit facere, & non fecit; ita Paulus de Castro in dist. leg. 1. Cod. de his quib. in iudic. Vel aliter, & tertio respondeo, quod illa glossa & ejus doctrina procedat, & intelligatur, quando actus requirit celeritatem, ut pro vindicanda morte defuncti quia debet fieri infra tempus, in quo hæres commodè potest, aliàs incidit in poenam, ita Rom. in l. 1. in cognitione, ff. ad Syllan. Vel aliter, & quoad respondeo, quod illa glossa & ejus conclusio concordet cum opinione Innocent. & intelligatur secundum eam, ut utroque casu requiratur monitio, & post eam requiratur, quod transcat tantum tempus, infra quod commodè actus fieri potuit. Alexand. in l. ita stipulatus, ff. de ver. oblig. 4. col. Felin. in cap. 2. de magistris, 2. col. in fine.

Solutio 2. Sed certe neutra solutio mihi placet, nec concludit. Unde aliter, & quinto modo illa Glossa & ejus conclusio potest intelligi ut procedat, & habeat locum in amissione, & privatione alicuius lucri delati, quod non consequitur hæres, nisi priùs vindicaverit mortem defuncti infra tempus, infra quod commodè posset. Doctrina verò Innoc. & communis procedat, & intelligatur in poena exigenda ab eo, qui non fecerit & ex suo patrimonio solvenda, quo casu ad eam incurrendam requiritur monitio. Sed nec ista solutio concludit, nec satisfacit, quia aperte est contra textum in auctent. de hered. & Falcid. §. si quis autem non implet, collat. & in d. auctent. hoc amplius, Cod. de fideicom. Unde finaliter, & sexto potest dici, quod Glossa & communis opinio, in dist. leg. 1. procedat & habeat locum, quando ex tali negligentia, & omissione committit quis delictum, ut in casu ibi proposito, quando hæres non vindicavit mortem defuncti; secus verò alias, quando nullum resullaret delictum, quia tunc requiritur monitio, & hoc est de mente Bartol. in dist. leg. in cognitione, ff. ad Syllan. Sed his non obstantibus in questione, & articulo, ego teneo contrariam sententiam, imò, quod si reus captus, vel fideiussor pro eo promisit præsentare infra certum terminum sub certa poena, transacto

Contra præcedentem conclusionem.

illo termino, statim incidit in poenam si non sit præsentatus, sine aliqua monitione, quia cum illa promissio, & obligatio habeat diem & poenam, merito incidit in moram, & poenam per lapsum ejus; argumento textus cui non potest responderi in l. magnam, Cod. de convahend. & committit. stipulatus, textus in casum in summis. §. cum verò, de electione, textus in cap. 2. de conceptione præbend. textus in edicte Canon. de electione, l. b. 6. textus in leg. 2. Codic. de sponsalib. & utrobique communiter Doctores, Probat etiam textus magis in specie in cap. potuit, de locato, & conducto, ubi probatur, quod emphyteuta, qui non solvit canonem infra biennium, cadit in commissum, licet non fuerit monitus, nec requisitus, textus in l. 2. de iure emphyteut.

Nec obstat textus in dist. l. fin. Cod. ut intra certum tempus crimini, quasi termin. juncta communi opinione, quia loquitur, & procedit in obligatione inducta à lege contra iudicem, vel officialem; ut sententiam proferat, vel aliquem actum faciat intra certum tempus ad utilitatem partis, quia debet intelligi stante, & petente parte. Secus verò est in eo, qui proprio contractu, & conventionie alitricus, & obligatus est, se vel alium infra certum terminum præsentare, vel quid aliud facere, quia statim lapso termino, tenetur, & incidit in poenam sine alia monitione, vel interpellatione. Secundo non obstat illa singularis doctrina, & conclusio Innocent. communiter recepta in capitulis extirpanda, de præbendis, quia dupliciter respondeo. Primo modo, quod ista promissio de præsentando, de qua loquitur questio nostra, non consistit in facto negativo, sed in affirmativo, quo casu non militat, nec loquitur illa doctrina Innocent. & ita ipse dicit, & declarat ibi. Vel aliter, & secundo respondeo, quod illa doctrina, & conclusio Innocent. loquitur & procedit, quando dispositio negativa non habet diem, nec certum & determinatum tempus; secus verò si haberet, ut in questione nostra, quia tunc per lapsum ejus promissio incidit in poenam, ut iuris supra per me allegatis, & ita etiam expresse dicit, & declarat Innocent. in dist. 7. extirpanda, 1. col. post medium.

Dubium tamen est circa prædicta, si reus captus sit relaxatus sub fideiussoribus, qui promiserunt illum infra certum terminum præsentare, vel quando per iudicem peteretur, & postea talis reus de novo fuit captus, & incarcerationis per iudicem, qui aufugit de carcere, & modo iudex petit à fideiussoribus, ut illum præsentent, vel solvant poenam promissam, an teneantur? In quo articulo breviter & resolutivè dico & teneo quod si talis reus postea fuit captus, ex eademmet causa, ex qua tenebantur fideiussores præsentare, eo ipso remanent liberati, quia debitor excausatur; quando ab alio est facta solutio, argumento textus in leg. solvendo, ff. de negot. gest. Cujus verba sunt: Solvendo quis pro alio, licet in ius, & ignorante, libera eum; textus in l. solationem ff. de solutione, textus in §. 1. Inst. quib. mod. toll. oblig. textus in leg. cum servum pecuniam, ff. de verb. oblig. Si verò talis reus postea fuit captus ex alia diversa causa, ut quia aliud delictum commisit, & aufugit de carcere, tunc fideiussores non remanent liberati, quia non est facta solutio debiti Consilium, tamen est, quod hoc casu compareant dicti fideiussores coram iudice, & petant, & requirant, quod habeant illum pro præsentato, quia nolunt

Dubium.

nolunt amplius teneri ex sua promissione, quia tunc statim remanent liberati, licet postea aufugiat, quia ista probatio & presentatio verbalis debet sibi prodesse, cum alia actualis, & realis non possit fieri: quod est notabile, & quotidianum in practica, & in expresso istam sententiam & conclusionem tenet Joan. Andreas in addit. ad Spec. in tit. accusat. §. sequitur 4. column. vers. item queritur, Angel. de Perus. in l. 2. §. qui exhibendi, ff. de custod. reor. 2. column. num. 5. Barbar. in rubric. de fideiussor. 1. column. num. 4. Hippolytus de Marfil. in rubric. ff. de fideiuss. 17. col. n. 142. Glossa ordinaria, ubi dicit, habuisse de facto, in l. 4. tit. 3. lib. 2. foro legum in verbo, o per fador.

Potest incarcerationis semper appellare.

Item adde, quod injustè detentus, & incarcerationis potest semper appellare, etiam post decem dies à tempore mandati, de capiendo, vel à tempore captus, quia gravamen est continuum, & luce ssum, ita singulariter tenet Bald. in l. 2. Codic. de Episc. audien. 3. column. 2. quest. idem Bald. in l. 1. in fin. Cod. sentent. rescite. non pos. Paulus de Castro in l. cum qui, §. in popularibus, ff. de iurejur. fin. Cod. & ibi Alexand. fin. col. Ial. p. n. ubi a columna idem Ial. in l. prator. air, §. fin. ff. de oper. noz. nuntiat. 3. column. num. 9. Abbas & alii Doctores, in cap. ex parte, el. 1. de appellat. Doctores etiam in cap. dilectus, el. 2. de rescript. Angel. de Aretin. in trakt. malef. in parte, qui iudex dicitur Gaium detinere, & carcerari iussit, 3. columna, versicul. quera, aliqui captus est, Hippolytus de Marfil. in sua practica, & at n. gam. 3. col. vers. niterius sciat, & meni habeat, & c.

Fugiens à carcere videtur confiteri delictum.

Item adde, quod si reus captus fugiat è carcere, videtur confiteri delictum, & punitur eadem poenâ, ac si verè, & realiter probaretur delictum, textus est singularis in l. pen. de custod. reor. & ibi Glossa ordinaria, in verbo puniendi, Bartolus, Albericus, Angel. & communiter Doctores, Faber in l. ad comment. ariensem, Cod. eodem tit. & ibi Salyc. & alii Doctores Spec. in tit. de p. sumpt. §. species, versicul. violentia, Alber. & Doctores antiqui in l. succurritur, ff. ex quibus caus. ma. Angel. de Aret. in trakt. malef. in parte fama publica procedente, 31. column. vers. tertio quid, & c. Bonifacius in eor. alt. in tit. de carceribus, 2. col. vers. item not. Ial. in l. amovendi, ff. de iurejur. 2. lect. n. 241. & ante eum ibi Bald. §. col. n. 5. Roman. 12. column. n. 70, idem Roman. in l. lege Cornelia, ff. ad Syllan. 2. column. Felin. in cap. nullus, de presump. 2. column. n. 3. Paul. Grillan. in trakt. de relaxatione incarcerationum, in rubr. de fuga incarcerationi, 2. quest. 2. col. num. 7. & 3. col. vers. sequitur. Joan. Tiesrius in trakt. de fuga, col. 2. vers. 3. & c. 8. vol. & idem expresse disponit lex 13. lit. 29. 7. par. Quod primò extendit, ut procedat, & habeat locum, etiam si fuga, & effractura carceris non habeat consummatum effectum, ita probat text. in dist. lege pen. ff. de custod. reor. & ibi expresse tenet Alber. & Angel. de Perus. Secundo extendit de ultra Doctores, ut procedat etiam si talis reus fugiens sit innocens, & velit probare contrarium; nam licet alias sic confessus possit innocentiam suam probare, ut in leg. fin. §. fin. ff. de bonis eorum qui ante sentent. mori. sibi confes. & tenet Bartol. in l. ita demum, C. de procur. fin. col. 2. & ibi alii Doctores; tamen hoc casu talis reus fugiens non potest probare contrarium, sed dato, quod sit innocens, debet puniri eadem

Amplia 1.

Amplia 2.

pena delicti, ita probat text. in dist. leg. penult. ibi, & quomvis innocens ex crimine inveniantur, & idem probat prædicta ex parte. Sed certe iste videtur dubius & rigorosus intellectus, quia in criminalibus semper iura requirunt liquidam veram, & certam probationem, luce clariorem, ut imponatur poena corporalis, & possit probare contrarium, & sic innocentiam suam, & constando de ea non possit puniri, textus est formalis & expressus in leg. 1. §. si quis ultra, ff. de quest. text. in l. 2. C. de custod. reor. Item etiam, quia si hoc esset verum, frustra esset inventus titulus de eff. actoribus, qui punit reos fugientes è carcere: item etiam quia text. in dist. leg. penult. dicit, & præcipit, quod talis reus fugiens gravibus deinceps custodiatur; ergo si jam esset punitus pro delicto, non esset necesse amplius custodire, unde potest dici, quod text. in d. l. pen. ff. de custod. reor. intelligatur, quod reus captus puniatur propter suam effractionem carceris, licet delictum principale non commiserit, sed innocens reperitur: & cum poena effracturæ non sit à iure determinata, erit arbitraria & ea imposita deinceps gravius custodietur pro delicto principali, & iste est verus, & realis intellectus illius text. & idem probat text. in l. ff. de eff. actor. & expilator. & in terminis postea repeti, quod istum intellectum tenet Joannes Igneus in l. 3. §. subvenitur, ff. ad Syllan. n. 70. unum tamen est, quod dato, quod communis intellectus sit verus, debet intelligi, quando reus aufugit cum violentia & effractura ostii, vel vinculorum, secus verò si reperiat ostium apertum, & fugiat; quia tunc levius, & mitius punitur, textus est in dist. l. 1. ff. de eff. actor. & ibi communiter Doctores. Item adde, quod si reus captus fugiat è carcere, vel se ipsum interfecerit, vel vulneraverit, semper præsumitur dolo vel culpâ ipsius custodis; vel commentariensis, nisi probet contrarium, quia ratione officii assumpti tenetur ad custodiam, text. est in l. 1. final. de custod. reor. ibi ergo si castus, custodia defuncta fuisse dicatur, præstationibus præbandum est, & ibi ad hoc notat & commendat Alber. Angel. & communiter Doctores, & per illum textum tenet Glossa ordinaria in l. cum ita legantur, §. species, in gloss. 1. de legat. & ibi communiter Doctores, Angel. de Aret. in trakt. de malef. in parte fama publica procedente, 31. column. vers. secundo quero, & ibi ejus additionator Confirmatur, quia quando quis ratione officii etiam privati tenetur custodire ut argentarius, tabellio, pastor, vel similis, non exculatur probando mortem, casum, vel amissionem rei, sed tenetur probare, quod non dolo, vel culpâ suâ contigit, sed casu fortuito; textus est in lege si quis ex argentarius, §. prator ait, ff. de edend. ibi, si naufragio vel ruina, vel incendio, vel alia simili causa rationes perdidisse se probat: & ita Bartolus & communiter Doctores, textus in lege si quis domum, §. imperator, ff. locati, & ibi Glossa ordinaria Bartol. & communiter Doctores, tenet etiam Glossa ordinaria in d. l. cum ita legatur, §. species, ff. de legat. 1. & ibi Bartol. Baldus & commentariensis tenetur eadem poenâ, quâ tenebatur reus principalis qui aufugit: textus est in leg. commentariensem, vers. 1. C. de custod. reor. Cujus verba sunt: Nam ipsum volumus huiusmodi

pena

pena consumi, quâ obnoxius docebitur fuisse, qui aufugit, & ibi notat & commendat Pet. Cyn. Jacob. Burr. Alber. Angel. Salye, & communiter Doctores. Nec obstat, si dicas, quod quando quis non commisit delictum dolo, sed tantum culpâ, vel quando ex præsumptionibus quis punitur, & non ex vera, & liquida probatione, delicti, sed mitiori extraordinaria, argumento textûs cum materia in capite afferte, de presump. cum similib. & dixi plenè, & magistraliter suo loco, quia in præsentî tenetur talis custos ratio, ne officii suscepti secundum Doctores in dict. leg. ad commentariensem, vel dato quod communis intellectûs sit verus, debet intelligi in casu dubio, secus certo innocentie in casu, ita dixi in dicta leg. Tauri.

12 Quæ omnia videntur limitanda præterquam si uxor, quæ nimis amat maritum mutatis vestibus, industriâ, & calliditate maxima maritum suum incarcerationum pro gravi delicto exemit, & extrahit à carcere, imponendo ei suas vestes muliebres, & fumendo sibi proprias vestes mariti, & remanendo in carcere loco mariti, nam attenda obedientia quæ debetur marito, & arrento intento, & maximo amore, videtur excusanda saltem à pena ordinaria argumento textûs in l. liber homo, in 2. ff. ad leg. Aquil. & in l. si ubi qui putum, §. si tutoris, ff. quod vi aut clam, ubi habetur, quod servus, vel filius excusatur à delicto in levioribus, licet non in atrocioribus, propter reverentiam, & obedientiam debitam patri, vel domino; & istud delictum, vel mandatum de mutandis vestibus, non censetur de atrocioribus, nec reperitur in jure cautum. Confirmatur etiam auctoritate divina, Genes. tertio. Sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tibi, in terminis ita tenet Florian. in dict. leg. licet homo, Paris. de Puteo in tractat. Syndic. in parte an si plures, fin. col. Palat. Rub. quem vide in sua repetitione, cap. per vestras, de donatione inter virum & uxorem, fol. 30. 3. col. cum seq.

* Confirmatur ex his quæ refert Plutarchus, lib. illustriam mulierum & Lucian. in dialogis matrimonialibus, quod Lacædemonii cum haberent captos & incarceratos certos homines delinquentes, fuerunt condemnati ad mortem, & uxores eorum loquuntur fuerunt eis in carcere, & susceperunt vestes maritorum, & ipsi vestes earum, & ductæ fuerunt ipsæ mulieres ad supplicium, cum judex cogitaret esse viros & viri fugerunt, & cum princeps eorum hoc sciret liberavit tam uxores quam viros ab omni pena: & fuit laudabile & memorabile factum. Item 2. ex his quæ hic pono, & dico in ista fin. colum. & quæst. de captura reorum, obtinui in contingencia facti, quod quædam uxor conjugata in territorio hujus civitatis per vim manibus propriis exemit, & eripuit maritum suum de manibus cujusdam executoris publici qui eum volebat capere, & judex ordinarius hujus civitatis volebat eam graviter punire, & eam defendebam, iratus dixit mihi in audientia publica, quod nunquam darem sibi aliquem autorem de hoc, & tandem in eadem audientia publica dixi ei quod talis mulier erat sine culpa, & merebatur præmium & gratias, & ostendi illi has cotas & allegaciones. Quid autem si quidam tertius extrahit reum captum à carcere? Et certè videtur dicendum quod si erat captus pro debito, teneatur solvere summam & quantitatem pro qua tenebatur, & insuper penâ arbitrariâ pro effractione

carceris, & offensâ judicis facta: si verò erat captus pro delicto, teneatur penâ quâ principalis per ea quæ hic ponuntur, ut dixi, & posui supra in crimine læsæ majestatis, ubi vide, & vidi de facto quod novem mulieres liberaverunt quemdam debitorem à carcere.

ANNOTATIONES.

Ne bona pereant, vel occultentur. Videto hac de re omnino doctissimum & diligentissimum Pinel. in l. 1. 2. part. n. 24. cum seq. C. de bon. tuas, cui addes etiam de communi sententia dubitasse Jal. in l. fideiussor, §. ult. col. 2. n. 28. ff. qui fassil. cog. & prudentissimi Pinel. sententiam amplectitur, quamvis etiam nonnulli Neoterici contrarium, ex improbabili usu proponant, quod autem Accur. in l. 1. in verb. annotandus, ff. de requir. reis, eximit hanc bonorum descriptionem adnotationem dici, falsum atque absurdum est, quamvis vulgus interpretum ubique ibi sectetur: est enim propriè adnotatio judicis decretum in acta redacta ad reum absentem requirendum, ut eleganter probat Franc. Duar. l. 1. disp. cap. 8. cum quo facit l. penult. in pr. & ult. ff. de requir. reis, ubi descriptio bonorum ab adnotatione discretè distinguitur.

Contrariam sententiam] Hanc etiam secundam & contrariam opinionem sequuntur, & affirmant receptam Barb. conf. 26. in fin. lib. 1. Agid. Boss. in præf. in tit. de 5. cap. 34. & Jul. & Clar. in præf. §. ult. a. 29. ver. ult. Et illum. text. ad hoc repetat singularem] Est certè notabilis, & apprimè æquitati ac publicæ utilitati consentaneus text. hic, quem etiam celebrat Hippol. in l. 7. unam n. 75. C. de rap. vir.

Quod est pulchrum & quotidianum dubium.] Videto hac de materia Math. de Ass. in consil. Neap. rub. 1. c. n. 3. Rod. Suarez. in alleg. vol. 6. fol. 92. quem laudat latè, & diligeniter hanc etiam rem agens Jul. Clar. in præf. §. ult. q. 46. ver. plerumque, cum sequitur. **P**otest semper appellari.] Idem affirmant Paris. in tract. de Syn. in ver. appellatio Franc. in v. super eod. 2. C. c. ex parte 2. de appell. Nic. Ant. Gravat. Briaticensis, vir & eruditissimus & doctissime nomine, ac motum integritate mihi charissimus in addit. ad præf. Vestri lib. 7. c. 3. littera q. n. 36. nec certè res hæc ulli dubia esse debet cum generaliter receptum sit ubi quæritur in dies gravamen appellacionis tempora præferantur, & latissimè dilatentur, ut asserit doctissimus ac diligentissimus præceptor meus Arius Pinelus in l. 1. 2. part. 2. in 27. C. de rescrip. vena.

Item adde quod si reus captus.] Videto hac de re Boer. de off. 2. 13. n. 9. Doen. reg. 193. Rolan. conf. 7. n. 47. lib. 1. Jul. Clar. in præf. §. ult. q. 21. ver. tertio autem modo, ubi non satis rectè nosse Gomez. allegat, nec enim, Gomez. conclusioni communitè reluctatur, sed tantum inquit probationem in contrarium non debetè excludi, quia in re, certè multum cum illo facit æquitas, nec text. in l. pon. ff. de custod. reor. quidquam adversatur, quia verè de effractionis pena exaudiri debet, & l. ult. Sult. ff. de bonis eorum qui ante sententiam, lueviter eandem promovet, atque evincit sententiam.

ADDITIONES.

SUMMARIUM.

1. Doctores referunt materiam explicantes.
2. Prius quam reus captus debet constare de delicto.
3. Descriptio bonorum, & sequestrum statim fieri debet.
4. Capere delinquentem in flagranti, an liceat privata auctoritate? & ibi de mandato in scriptis.
5. Et casus, aliqui in quibus id licet ex interdicto.
6. An judex possit capere delinquentem in alieno territorio?
7. De fugiente ad aliud Regnum.

Di

6. De Judice, vel Officiali sequente reum extra suam jurisdictionem?
7. Reus resistens Judici in captura, an possit occidi?
8. Reus ante sententiam potest relaxari si confiter de innocentia.
9. An reus possit sub fideiussoribus relaxari? & ibi de relaxatione tempore Paschatis?
10. Reus promittens se presentare intra certum terminum sub pena, an transacto termino incidat in eam sine interpellatione?
11. Si reus fuit captus pro eadem causa, & fugiat, an fideiussor liber maneat? & ibi de nuntiatione reo, ut fugiat, ne capiat?
12. Injussu captus, an semper possit appellare?
13. Eugiens à carcere, an faceret delictum videtur? Innocens delicti captus, an possit fugere raptò carcere?
14. De uxore quæ mutatis vestibus exemit maritum à carcere, & ibi de alio quolibet extrahente incarcerationem carceribus?
15. De obligatione custodi carceris remissiva. An Episcopus possit habere familiam armatam, & capere laicos? vide cap. seq.

De hac materia agunt latissimè præter ordinarios Bossius in præf. tit. de carcere, Sylvester, & reliqui verbo, Carcer, Tuschus lit. C. conclus. 66. & plurib. seq. usque 94. Duënas reg. 389. Clarus, §. fin. quæst. 22. 45. & 69. Menochius de arbit. quæst. 88. & seq. & casu 300. & seq. Mascard. com. l. 266. & seq. Covar. lib. 1. variis. cap. 2. numer. 8 & l. 2. cap. 20. numer. 13. Bernardus Diaz in præf. cap. 124. & ibi Salzedo, Cancercus variarum 2. part. cap. 2. ex numer. 64. Sanchez in consil. moral. l. 6. cap. 4. dub. 6. & seq. ubi de fuga, & effractione carceris, Gratianus de captationum, cap. 328. ubi de muliere, sene, & puero; Paz in præf. 1. tom. 5. part. cap. 35. 2. Didacus Perez in leg. 13. tit. 12. l. 8. ordinamenti, Decianus tom. 2. l. 7. cap. 11. qui omnes agunt latè de carcerum effractionibus, & Fachineus controvers. l. 9. cap. 69. & 72. Bobadilla lib. 3. cap. 15. & lib. 2. cap. 13. ex numer. 65. Amaya. in leg. nemo carcerem, Cod. de exco. l. tribus, ex numer. 19. Parcia de instrum. editione tom. 2. tit. 17. resolut. 2. ex numer. 2. Bolanus in Curia Philippica §. prison, l. 2. & 3. part. Petrus Gregorius in synagm. lib. 3. cap. 33. Lara de Ann. ver. lib. 1. c. p. 22. ex numer. 25. Azevedus in leg. 1. tit. 18. lib. 8. Recop. ex numer. 170. latissimè materiam explicans, Farinacius quæst. 27. & seq. usque ad quæst. 35. quem omnino consulto, Avendañus 2. part. cap. 5. prætorum, ex numer. 20. Fachineus controvers. lib. 9. cap. 5. & seq. Salgado de protectione, 2. part. cap. 4. latissimè, ubi de Clerico, & etiam de requisitis ad capturam, & alia plura, & Carleval. de judiciis, tom. 2. tit. 3. disp. 1. ex numer. 27. ubi de mulieris captura, de qua, & de minore, Salgado Suprà, & Narbona de atate, anno 25. quæst. 30. & anno 70. quæst. 10. ubi de sene.

Ad numer. 1. ibi: Imprimis oportet quod constet delictum, &c. Antequam perveniatur ad capturam, debere constare delictum fuisse commissum, & postea quòd talis reus sit culpabilis in delicto, resolvit Gomezius & docent Bossius in præf. tit. de delict. num. 24. & 53. & optimè Bobadilla lib. 3. cap. 15. numer. 86. ubi declarat Larrea decis. Granatens. Ant. Gomezii Variæ Resol. Tom. 1. l. 1.

29. numer. 15. Salgado de protectione, 2. part. cap. 4. numer. 141. ubi de declaratione vulnerari quod sufficiat, cum videas omnino ex numer. 115. ubi alia plura, Narbona in concordia familiarum inquisitionis, glossa 18. numer. 52. ubi quòd non fit resistentia, si aliter fiat, Clarus in præf. quæst. 4. in princip. in §. finali, & quæst. 28. versiculo, Quæro numquid, ubi addit quòd si Clericum captat Iudex Ecclesiasticus, non constituto prius de delicto, incidit in excommunicationem, cum quo & aliis id docet Farinacius quæst. 27. numer. 74. Bernardus Diaz in præf. cap. 120. numer. 3. ubi Salzedo, Covarr. lib. 2. variarum cap. 15. Parexa, de instrumentorum editione, tit. 2. fol. 6. ex numer. 6. ubi quomodo probetur corpus delicti, Sanchez in consil. tom. 2. lib. 6. cap. 4. dub. 6. Barbosa in leg. si quis posse agnum, ff. de judiciis, ex numer. 74. & latissimè Farinacius quæst. 2. per totam, ubi fulsissimè de corpore delicti verificando ante capturam, cum ampliationibus, & limitationibus, & quæst. 27. numer. 125. ubi limitat si timetur fuga, & plures textus ex utroque Jure adducens Pichardus in manducul. 1. part. §. 3. numer. 1. Menochius casu 530. de arbitrar. num. 28. & benè explicans Paz in præf. tom. 1. part. 5. cap. 13. §. 1. & Joannes Gradianus reg. 19.

Ad numerum 2. ibi: Debet fieri per Judicem, &c. Descriptionem bonorum, & sequestrum fieri debere statim in causa criminali, docent communiter Doctores, ut constat ex Suarez de Paz in præf. tom. 1. part. 5. cap. 3. §. 2. numer. 18. Pichardus in manducul. 1. part. §. 3. numer. 4. & 5. Farinacius quæst. 11. numer. 4. in sua præf. criminali, & latè Scaccia de judicis, lib. 1. cap. 97. ex numer. 16. & cap. 98. ex numer. 21. ubi quòd non benè solvitur reo post factam hanc annotationem bonorum, de quo Bolanus in Curia, §. pagina, numer. 7.

Ad numerum 3. ibi: Item adde quod nemo debet, &c. Judicem competentem, vel alium ministrum fieri debere statim in causa criminali, docent communiter Doctores, ut constat ex Suarez de Paz in præf. tom. 1. part. 5. cap. 3. §. 2. numer. 18. Pichardus in manducul. 1. part. §. 3. numer. 4. & 5. Farinacius quæst. 11. numer. 4. in sua præf. criminali, & latè Scaccia de judicis, lib. 1. cap. 97. ex numer. 16. & cap. 98. ex numer. 21. ubi quòd non benè solvitur reo post factam hanc annotationem bonorum, de quo Bolanus in Curia, §. pagina, numer. 7. Ad numerum 4. ibi: Item adde quod nemo debet, &c. Judicem competentem, vel alium ministrum fieri debere statim in causa criminali, docent communiter Doctores, ut constat ex Suarez de Paz in præf. tom. 1. part. 5. cap. 3. §. 2. numer. 18. Pichardus in manducul. 1. part. §. 3. numer. 4. & 5. Farinacius quæst. 11. numer. 4. in sua præf. criminali, & latè Scaccia de judicis, lib. 1. cap. 97. ex numer. 16. & cap. 98. ex numer. 21. ubi quòd non benè solvitur reo post factam hanc annotationem bonorum, de quo Bolanus in Curia, §. pagina, numer. 7.

Di

4. & in cap. 1. verb. Caritas. num. 6. Bolanus in Curia Philipp. 3. parte. §. prison. num. 6. & 4. & 2. como verb. Navegantes. num. 7. vide etiam Barbofam in l. alia. §. elegit. ff. soluto matrim. ex numero 3. ubi de pacto capiendi debitorem propria auctoritate.

Ibi: Item adde, &c. Casus in quibus privatus potest capere delinquentem etiam ex intervallo, dummodo intra viginti horas eum presenter coram Iudice, enumerat Farinacius dicta quest. 27. num. 23. ut sunt monetarum fallarii, latrones, & viarum grassatores, violenti feminarum raptotes, milites stipendiarii fugientes, duces, arborum & vinearum incensores, venefici, & incantatores, & rei in flagranti reperti; eum vide, & Bolanum, in Curia Philipp. 3. parte, §. prison. num. 2. & Cancernium variarum, 2. parte, cap. 10. num. 65. & Azevedum lib. 1. tit. 4. ex num. 4. ubi de blaphemis, & aliis.

Ad numerum 4. ibi: Item adde quod iudex, &c.

Nullum Iudicem posse capere delinquentem existentem in alieno territorio, ut hic resolvitur docent, & explicat Tusch. lit. C. concl. 72. ubi ampliat, limitat, & declarat: Farinacius quest. 7. num. 40. & quest. 27. num. 88. & plures relati a Cavallos quest. 59. ubi etiam agit de citatione verbali, & excommunicatione an litiget extra territorium existentem; Parladorius differentia 79. cap. 2. numer. 6. Carlevalius, tom. 1. disp. 2. quest. 1. num. 25. Gratianus in regula 491. ex numer. 1. & late Barbofa in l. Titia, ff. soluto matrim. numer. 35. & vide Fachin. lib. 9. cap. 13. Avend. respons. 40. numer. 7. & Escobar de variocinitis, cap. 4. num. 19. §. Cuernas, num. 9. Cenedum in collectan. cap. Romana, §. contrahentes, de foro competalia. 6. qui late agunt de fugientibus ex hoc Regno Castellæ ad aliud Regi nostro subiectum de quo Carlevalius de iudiciis, tom. 1. disp. 2. ex num. 827. Et vide etiam Bobadillam lib. 2. cap. 13. ex num. 65. ubi de Iudice insequenti reum fugientem extra suam jurisdictionem, de quo etiam Villadiego in politica, cap. 5. §. 27. ex num. 1. & in hoc crebrius receptum est, non posse iudicem, vel Alguazelum ingredi cum virga iustitiz, in alienam jurisdictionem, & capere delinquentem fugientem, & casu, quo eum capiat, debere eum relinquere captum in manu Iudicis illius loci, ut inde per literas requisitorias alterius Iudicis, in cujus territorio deliquit, remittatur, ut ex Azevedo in lib. 5. tit. 2. num. 3. lib. 1. Recapil. Farinacius quest. 7. n. 40. & 41. & aliis Pluribus resolvit Bobadilla lib. 2. cap. 13. num. 67. vide etiam Barbofam in l. Titia, ff. soluto matrim. num. 33. & seq. & Gutierrez lib. 4. quest. 25. n. 5. & 14. Aviles in cap. 1. pratorum, num. 6. & Carlevalium dicta disp. 2. ex num. 756.

Ad numerum 6. ibi: Potest eum occidere, vel vulnerare, si reus se defendat, &c.

Quod si reus se defendat in captura resistendo possit occidi, vel vulnerari, & idem si fugã, vel alio modo se subtrahat, ut hic resolvitur, docent Boffius in tit. de captura, num. 12. & seq. Plaza in epitome delictorum, lib. 1. cap. 38. num. 6. Clarus in §. finali, quest. 29. & alii plurimi in unum consulti a Farinacio quest. 2. ex num. 47. ubi num. 41. docent quod talis Iudex vel Officialis non potest excedere modum iustum in hoc casu, nec uti armis contra inermem; & num. 44. contra nostrum Gomezium, & alios resolvit,

quod si reus fugiat, non possit occidi; nisi reus esset capitaliter damnatus, & bannitus, vel nisi ita Iudex expressè mandasset; eum vide ibidem, usque ad num. 62. ubi hanc questionem fusillimè explicat per ampliationes, & limitationes. Suarez tit. de los emplazamientos, verbis. Sed attende: num. 26. Fachineus lib. 9. controvers. cap. 73. & 74. Castillo in l. 66. Tauri, Narbona in concordia familiarum sanctæ Inquisitionis, glossa 18. num. 34. ubi plures refert.

Ibi: Item adde quod carcer, &c.

Quod carcer debet esse secundum qualitatem delicti, cum debita securitate, & sine pena, & cruciata, ut hic resolvitur, docent plures relati, & secuti a Farinacio quest. 95. & seq. Gutierrez lib. 4. quest. 21. & late Bobadilla sup. a. cap. 15. lib. 3. ubi plura; Aviles cap. 25. pratorum, verbis. dispensarem.

Ad num. 7. ibi: Quod si durante lite post publicationem, &c.

Reum posse relaxari ante sententiam, si de eius innocentia constat, ut hic resolvitur, comprobant late Suarez tit. de fideiussore in causa criminis, ubi Valdes, alios refert; Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 30. Clarus in §. fin. quest. 46. Boffius tit. de carcere fideiussorie, committendo 4. ex num. 1. optimè Salgado de protectione, 2. parte, cap. 4. ex num. 187. & 218. ubi de forma hujus fideiussionis.

Ad num. 8. ibi: In quo articulo breviter, & res solvitur dico, &c.

In casibus quibus pena pecuniaria, vel exilii imponenda venit, reus potest sub fideiussoribus relaxari; secus, ubi est imponenda poena corporalis; & si de facto relaxetur: in hoc casu poena pecuniaria potest habere locum contra fideiussorem, ut hic resolvitur: ita docent Suarez tract. de fideiussore in causa criminali, per totum, Tuschus lit. C. concl. 187. per totum, Parladorius differentia 138. num. 7. Cancernium variarum, 2. parte, cap. 5. numer. 59. ubi an possit se obligare fideiussor ad poenam corporalem 2. & 3. parte, cap. 11. ex num. 132. & Bobadilla infra, n. 104. & Clarus in dicta quest. 46. & alii quamplurimi adducti a Farinacio questione 35. & 34. per totum, ubi fusillimè, ut oler materiam prosequitur; & num. 3. & sequentibus, declarat qualis debeat esse iste fideiussor, & quomodo debeat obligatio concipi; & m. 43. & sequentibus, agit quid si non inveniat fideiussorem, an admittatur ad cautionem iuratoriã; & num. 77. ubi agit de relaxatione Paschatis tempore (de quo etiam Bobadilla lib. 3. cap. 15. num. 17. & Lara de Anniv. s. r. v. cap. 22. ex num. 28.) eum vide per dictas duas questiones, quibus presentem latissimè exornat; & num. 9. addit quod si fideiussor dolo defuit reum exhibere, puniri potest corporaliter, Carlevalius de iudiciis, tom. 1. disp. 2. n. 750. & 751. ubi bene explicat, & latius Salgado de protectione, 2. parte, cap. 4. ex n. 153. & Gutierrez lib. 4. quest. 21. ubi num. 41. ait, quod Nobilis, dives, & magna æstimationis vir, licet agatur de poena corporali potest sub fideiussoribus relaxari, Salgado supra num. 196.

Ad numerum 9. ibi: Sed bis non obstantibus, &c.

Quod si reus, vel fideiussor pro eo promissit se presentare intra certum tempus sub certa poena, quod termino elapsi incidat in poenam alioque alia interpellatione, ut hic resolvitur, docent plures Doctores in unum consulti a Farinacio quest. 34. ex num. 129. usque ad 134. contra alios plures

res ibidem num. 125. relatos. & Matienzo in lib. 10. tit. 16. lib. 5. Recapil. glossa 2. num. 3. ubi etiam ait, illum textum esse singularem ad hoc quod fideiussor de presentando reum iudicio, vel de la baz sub certa poena ad hoc obligatus, si incidat in eam poenam ob non implementum, & talis poena non fuerit petita intra annum à die, quo fuit incuria, deinceps non poterit peti, nec exigii vide etiam Azevedum in lib. 1. tit. 4. lib. 5. Recapil. num. 3. ubi quod regulariter, quando ex culpa in non faciendo commissa est poena incurrenda, requiritur monitio, & Pichard. in §. sed hodie: Instit. de satisfationib. num. 17. Tuschum lit. F. concl. 322. & Cancernium variar. lib. 2. cap. 5. num. 26.

Ibi: D. bium tamen est, &c.

Quod eo ipso quod reus fuerit carceratus pro eadem causa, licet postea fugiat, fideiussor liberetur, ut docet Gomezius; probat Afflicti de off. 130. Boffius in practica, tit. de carcere fideiussoribus committendo, num. 31. & 39. Matienzo in lib. 10. tit. 16. lib. 5. R. capil. glossa 2. num. 4. ubi laudat nostrum Gomezium, Pichard. in §. sed hodie, Instit. de satisfationib. num. 8. ubi quid si reus decedat; & alia per totum §. Tuschus lit. F. concl. 326. Cancern. variarum lib. 2. cap. 5. num. 134. & latissimè Farinacius quest. 34. ex numer. 93. ubi numer. 94. limitat præterquam si fideiussor promiserit, presentare toties quoties, &c. & de nuntiante reo, ut fugiat ne capiatur, vide Avendadium respons. 12.

Ad numerum 10. ibi: Potest semper appellari, &c.

Iniuste caprum posse semper appellare, etiam si à die mandati de capiendo sint elapsi dies à jure constituti ad appellandum, & gravamen sit continuum, ut hic resolvitur, docent communi et Doctores, ut constat ex Pichardo in mandati lib. 2. parte, precepto 31. numer. 7. & vide latissimè Salgado de protectione Regia 3. parte, cap. 4. maxime num. 237. ubi advertit quod appellans post terminum debet allegare gravamen de presentari.

Ad numerum 12. ibi: Videtur consecrari delictum, &c.

Et ibi: Sed certe iste videtur dubius, &c. Fugientem à carcere haberi pro confesso, & debere puniri poenã eadem, ac si verè delictum commisisset, præterquam si suam innocentiam probet, ut hic resolvitur, docent Clarus in practica §. finali, quest. 21. versic. Tertio autem modo, Menoch. de arbitrar. casu 30. num. 5. & de presump. lib. 1. quest. 89. num. 45. Malcard. de probation. concl. 266. num. 1. & corcl. 820. Morl. in empirio, tit. 11. quest. 10. num. 11. & alii plures relati a Farinacio in quest. 30. ex n. 7. ubi usque ad num. 33. plures opinionones adducit, & late agit de intellectu, text. in l. in eos, ff. de custodia reorum; & tandem sub distinctione præsentem resolutionem explicat, & poenam mitiorem, & non ordinariam imponendam hoc casu asserit, ut videri potest per eum ibi, num. 24. & 25. eum vide; & Paz. in praxi, 1. tom. 5. parte, cap. 5. §. 2. ex num. 7. Plaz. in epitome delictorum, cap. 38. num. 7. Fachin. lib. 9. controvers. cap. 69. & 72. Bobadilla, lib. 3. cap. 15. ex num. 132. Gratianum in reg. 117. per totum. Bolan. in Curia 3. parte, §. 11. num. 13. qui omnes in poena arbitraria imponenda conveniunt; & addunt quod fugiens à carcere, & se presentans coram Superiore non videtur fugere, nec poenam incurrit: Vide etiam Barbof. in collect. cap. nullus, de presumption. Ant. Gomezii Variar Resol. Tom. III.

num. 3. ubi num. 4. remissivè agit de iniuste de- tento in carcere, an fractis vinculis liceat fugere; plures refertens ad hanc questionem quos vide, maxime Laram in lege si quis à liberis, §. sed utrum ex numer. 24. Azevedo in lib. 8. tit. 9. lib. 3. Recapil. num. 7. Sayr. in clavi Reg. lib. 12. cap. 18. ex nu. 4. Reginald. in praxi lib. 24. num. 19. D. Lar eam allegat. ff. 114. num. 4. & 28. ubi quod licet custodes occidere, de quo Sanch. in consil. l. b. 6. ca. 24. dub. 17. & dub. 7. & seq. ubi de iuste carcerato fugiente. Et quod fugiens à manibus Iudicis punitur, ac si fugisset à carcere: idem Farinacius quest. 32. num. 26. Et an fugientem percutere liceat; ibid. num. 43. & seq.

Ad num. 12. ibi: Quia omnia videntur limitari, &c.

Uxorem, quæ mutatis vestibus exemit maritum à carcere, excusari à poena ordinaria, ut hic resolvitur, docet Bobadilla lib. 3. cap. 15. num. 130. & plures relati, & secuti a Farin. quest. 10. n. 18. & quest. 31. n. 160. & Pichard. in §. carcerum, Instit. de leg. Aquila, num. 48. qui alios refert, Gratian. reg. 112. ad fin. Et an alius quilibet extrahens carceratum committat crimen læsæ Majestatis; vide Narbon. in concordia familiarium, glossa 7.

Item de obligatione custodis carceris, vide Farinac. quest. 11. per tot. ubi num. 93. & seq. quod non potest relaxare captum de mandato creditoris sine mandato Iudicis, Bobadilla supra, numer. 127. & lib. 2. cap. 1. ex num. 65. qui etiam agunt de custode carceris cognoscente carnaliter carceratam, & Tuschum verb. Cust. §. late.

CAPUT X.

Quando reus gaudeat immunitate Ecclesie, & privilegio primæ tonsuræ.

SUMMARIUM.

- 1 Quando reus gaudeat immunitate Ecclesie?
2 Casus in quibus delinquens non gaudet immunitate Ecclesie.
3 An & quando delinquens gaudeat privilegio primæ tonsuræ?
4 Conjugatus an gaudeat isto privilegio primæ tonsuræ?
5 Si reus delinquens tempore commissi delicti non erat clericus primæ tonsuræ, & postea recepit primam tonsuram, an iudex laicus possit cognoscere de ejus delicto, an Ecclesiasticus?
6 Si aliquis fecit delictum cum clerico, an laicus gaudeat privilegio clerici, ut iudex Ecclesiasticus cognoscat de delicto laici?
7 Clericus primæ tonsuræ si declinaverit jurisdictionem Iudicis secularis, an perdat officia regalia?

Item etiam utiliter, & necessariò quæro, an & quando reus delinquens gaudeat immunitate Ecclesie, ut ab ea non possit extrahi; & an & quando gaudeat privilegio primæ tonsuræ, ut per Iudicem secularem non possit capi, & si de facto capiatur, debeat ad Iudicem Ecclesiasticum remitti.

Et in primo articulo resolutivè dico, quod regulariter omnis reus delinquens gaudeat immunitate Ecclesie, ut ad eam confugiens post de-